

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ - ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΜΕ
ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ - ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ
ΑΓΩΓΗ/ΣΧΟΛΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ**
anaplirotos60.50.70.50@gmail.com

19/07/14

Θέσεις και Προτάσεις για την Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση

Η εναρμόνιση του εκπαιδευτικού συστήματος της Ελλάδας με την **πολιτική της ένταξης και της συνεκπαίδευσης** και η **δημιουργία του απαραίτητου θεσμικού πλαισίου για την εξασφάλιση ισότιμης και ποιοτικής εκπαίδευσης για όλους τους μαθητές στα πλαίσια ενός ενιαίου σχολείου για όλους** αποτελεί **Διεθνή και Ευρωπαϊκή απαίτηση**. Η υιοθέτηση συνεκπαιδευτικής πολιτικής τονίζεται στη Διακήρυξη της Salamanca και του Πλαισίου Δράσεων για την Ειδική Αγωγή της UNESCO, 1994, και στη Σύμβαση για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία των Ηνωμένων Εθνών, 2006, ενώ δεν θα πρέπει να ξεχνάμε και να αγνοούμε ότι η χώρα μας συστηματικά λαμβάνει Ευρωπαϊκά κονδύλια για την επίτευξη αυτού του στόχου.

Σε κανένα από τα σύγχρονα Διεθνή και Ευρωπαϊκά κείμενα που παρέχουν κατευθύνσεις και παραδείγματα για την εκπαίδευση των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες/αναπηρία δεν αναφέρεται ο ειδικός παιδαγωγός ως ανεξάρτητη επιστημονική και επαγγελματική οντότητα από τον παιδαγωγό. Αντιθέτως, έμφαση δίνεται στην **κατάλληλη εκπαίδευση των γενικών παιδαγωγών** προκειμένου να ανταποκριθούν στις ανάγκες όλων των μαθητών τους, ενώ **για τους ειδικούς παιδαγωγούς τονίζεται ότι η εξειδίκευσή τους στην ειδική αγωγή αποτελεί επιπλέον προσόν το οποίο θα πρέπει να συμπληρώνει τη βασική τους εκπαίδευση στη γενική αγωγή**.

Όλες οι παραπάνω πληροφορίες, παρουσιάζονται αναλυτικά στη Διακήρυξη της Salamanca και το Πλαίσιο Δράσεων για την Ειδική Αγωγή της UNESCO (1994).

Στην αιτιολογική έκθεση του ισχύοντος νόμου 3699/2008 γίνεται αναφορά στη συγκεκριμένη Διακήρυξη και στο Πλαίσιο Δράσεων. Στην πρώτη σελίδα της εν λόγω έκθεσης αναφέρεται: «Με γνώμονα διεθνή στοιχεία και την ενταξιακή πολιτική που ακολουθούν όλες οι εξελεγμένες χώρες του κόσμου, η πολιτική της Ελλάδας αναφορικά με την παιδεία για τα άτομα με αναπηρία τα τελευταία χρόνια είναι εστιασμένη στην ένταξη όλων σχεδόν των μαθητών με αναπηρία στο γενικό εκπαιδευτικό σύστημα βάσει των αρχών της Διακήρυξης της Salamanca και του Πλαισίου Δράσεων για την Ειδική Αγωγή της UNESCO, 1994». Σε αυτό λοιπόν το πλαίσιο ο νόμος 3699 εισάγει την κατάρτιση πινάκων αναπληρωτών εκπαιδευτικών ΕΑΕ στους οποίους προτάσσονται οι εκπαιδευτικοί με αυξημένα προσόντα¹, διευκρινίζοντας ότι «Διασφαλίζονται έτσι τόσο η ορθολογική διαχείριση των ανθρωπίνων πόρων της ΕΑΕ όσο και η καλύτερη δυνατή εξειδίκευση και κατάρτιση των αναπληρωτών στην ΕΑΕ» (αιτιολογική έκθεση Ν3699, σελ. 6, αρθ.22). Ο ίδιος νόμος, σε αντίθεση με τις αρχές της διακήρυξης και του πλαισίου δράσεων που υιοθετεί, δεν προχωρά στις απαραίτητες θεσμικές αλλαγές για τη μετατροπή του γενικού σχολείου σε ένα ενιαίο ενταξιακό/συνεκπαιδευτικό σχολείο για όλους τους μαθητές. Αντί αυτού, συστήνει τους κλάδους ΠΕ61 και ΠΕ71 εκπαιδευτικών ΕΑΕ οι οποίοι **δεν διαθέτουν τα τυπικά προσόντα για τη γενική αγωγή, «..ρυθμίζοντας με αυτό τον τρόπο ένα πάγιο κλαδικό αίτημα πολλών ετών όλων των αποφοίτων των ελληνικών και ξένων Πανεπιστημίων, στα οποία λειτουργούν Τμήματα ΕΑΕ»** (αιτιολογική έκθεση, σελ.5-6, αρθ. 19). Επισημαίνεται ότι ένα εκ των δύο Πανεπιστημιακών Τμημάτων, ονομάζεται Τμήμα Εκπαιδευτικής και Κοινωνικής Πολιτικής, τίτλος που δεν παραπέμπει ούτε σε Παιδαγωγικό Τμήμα ούτε σε Τμήμα Ειδικής Αγωγής. Επιπλέον, στο Τμήμα Ειδικής Αγωγής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, σε αντίθεση με τα υπόλοιπα Παιδαγωγικά Τμήματα της Ελλάδας, οι δάσκαλοι και οι νηπιαγωγοί εκπαιδεύονται μέσα από κοινό πρόγραμμα.

Προς αποφυγήν παρανοήσεων, επισημαίνεται ότι **στη συντριπτική πλειοψηφία των Ευρωπαϊκών χωρών δεν υπάρχουν προπτυχιακά τμήματα εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής, αλλά η εξειδίκευση στην ειδική αγωγή επιτυγχάνεται μέσα από συμπληρωματική στο βασικό παιδαγωγικό πτυχίο επιπλέον εκπαίδευση**. Οι Ευρωπαϊκές χώρες έχουν στραφεί στην αναμόρφωση και αναβάθμιση των προγραμμάτων εκπαίδευσης των γενικών παιδαγωγών έτσι ώστε

¹ Σύμφωνα και με την Διακήρυξη της Salamanca και του Πλαισίου Δράσεων για την Ειδική Αγωγή της UNESCO η ειδική αγωγή αποτελεί έναν τομέα της παιδαγωγικής που είναι συνυφασμένος και θα πρέπει να συνδέεται στενά με την έρευνα. Συνεπώς δεξιότητες και γνώσεις που σχετίζονται με την βαθειά κατανόηση και εφαρμογή της ερευνητικής μεθοδολογίας, και οι οποίες αποκτώνται κατεξοχήν μέσα από μεταπτυχιακές/διδασκαλικές σπουδές, είναι απαραίτητο εφόδιο του ειδικού παιδαγωγού προκειμένου (α) να ανταποκριθεί στην δυναμική φύση του αντικειμένου του και (β) να μην υποβιβάσει την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχει περιοριζόμενος σε ρόλο εμπειροτέχνη ή τεχνικού της εκπαίδευσης.

να μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες της συνεκπαίδευσης. Επιπλέον, όσον αφορά μεμονωμένα Ευρωπαϊκά Πανεπιστήμια στα οποία δίνεται η δυνατότητα απευθείας ειδίκευσης στην ειδική αγωγή αυτό **πραγματοποιείται μέσα από ενσωματωμένες συμπληρωματικές σπουδές αυξημένης διάρκειας σε σχέση με το βασικό παιδαγωγικό πτυχίο**, ενώ σε καμία περίπτωση η ύπαρξη των προγραμμάτων αυτών δεν δημιουργεί εμπόδια, μέσα από το πρόσχημα του βασικού πτυχίου, στην αναγνώριση των προσόντων και στην κινητικότητα των εκπαιδευτικών που εξειδικεύονται μετά από την απόκτηση του βασικού παιδαγωγικού πτυχίου. Οποιαδήποτε λοιπόν απόπειρα παραλληλισμού των Ελληνικών Τμημάτων Ειδικής Αγωγής με προγράμματα σπουδών σαν τα προαναφερθέντα αποτελεί παραπληροφόρηση².

Σε μία περίοδο που η αναμενόμενη εξέλιξη θα ήταν η προώθηση ουσιαστικότερων θεσμικών αλλαγών για τη δημιουργία ενός ενιαίου γενικού σχολείου για όλους (δεδομένης και της συστηματικής απορρόφησης Ευρωπαϊκών κονδυλίων για τον σκοπό αυτό), η ΕΑΕ **αποκόπτεται από το σώμα της ενιαίας γενικής εκπαίδευσης μέσα από τον χαρακτηρισμό των οργανικών θέσεων ΕΑΕ ΠΕ60 και ΠΕ70 ως ΠΕ61 και ΠΕ71 αντίστοιχα στο άρθρο 56 του νόμου 3966/2011**. Μέσα από τη ρύθμιση του συγκεκριμένου άρθρου θεμελιώνεται η στροφή προς μία κατεύθυνση εκ διαμέτρου αντίθετη προς τις σύγχρονες τάσεις στην εκπαίδευση των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες/αναπηρία. Επιπλέον, δημιουργείται μία πρωτοφανής αναντιστοιχία με την εκπαιδευτική πραγματικότητα, καθώς οι μόνιμοι εκπαιδευτικοί που υπηρετούν στην ΕΑΕ, ενώ διαθέτουν όλα τα τυπικά προσόντα τόσο στην ειδική όσο και στη γενική αγωγή, μέσα από την αλλαγή των οργανικών τους κρίνονται ως «ακατάλληλοι» για τις αντίστοιχες θέσεις και καταπατώνται τα δικαιώματά τους στις υπηρεσιακές μεταβολές.

² Όλες οι σχετικές πληροφορίες παρατίθενται αναλυτικά στην ιστοσελίδα του European Agency for Special Needs and Inclusive Education (<http://www.european-agency.org/>) καθώς και στις σελίδες των Πανεπιστημίων (π.χ. <https://www.huberlin.de/studies/counselling/leaflets/lab.html> <http://www.uni-oldenburg.de/sonderpaedagogik/studium/bachelor-studium/>).

Στο νέο νομοσχέδιο, **απουσιάζει η φιλοσοφία της ένταξης/συνεκπαίδευσης, όπως αυτή αναλύεται στην επιστημονική βιβλιογραφία και στα σχετικά κείμενα διεθνών οργανισμών**³. Έτσι η λέξη «ένταξη», σε όλο το κείμενο του νομοσχεδίου, αντί να αναφέρεται στο ενιαίο γενικό συνεκπαιδευτικό σχολείο, χρησιμοποιείται κενή περιεχομένου, για να ονοματίσει χωροταξικά τοποθετημένες στο γενικό σχολείο δομές ειδικής αγωγής.

Οι ρυθμίσεις του νέου σχεδίου νόμου που αφορούν το εκπαιδευτικό προσωπικό της ΕΑΕ -και οι οποίες ουσιαστικά συμπληρώνουν το άρθρο 56 του νόμου 3966/2011- δημιουργούν αγεφύρωτο χάσμα στην εκπαίδευση των γενικών και ειδικών παιδαγωγών, παραπέμπουν σε ένα αναχρονιστικό ιατρικό μοντέλο και στηρίζονται στην αντίληψη ότι οι μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες/αναπηρία, δεν έχουν ανάγκη από παιδαγωγούς. Αυτή η αντίληψη εστιάζει στις αδυναμίες των μαθητών, τους οποίους αντιμετωπίζει ως διαφορετική κατηγορία με **τρόπο ισοπεδωτικό και αναπόφευκτα στιγματιστικό**, και όχι στην εκπαίδευσή τους σε ένα ενιαίο εκπαιδευτικό σύστημα. Η αναγνώριση λοιπόν ενός κλάδου εκπαιδευτικών της ειδικής αγωγής που είναι **ξεχωριστός και ανεξάρτητος** από τη γενική εκπαίδευση επομένως δεν συνάδει με τη φιλοσοφία της εκπαίδευσης/συνεκπαίδευσης.

Οι θέσεις του συλλόγου μας, οι οποίες είναι σύμφωνες με τα σχετικά Διεθνή και Ευρωπαϊκά κείμενα, συνοψίζονται στα ακόλουθα σημεία:

- Η ρύθμιση θεμάτων ειδικής αγωγής αφορά το εκπαιδευτικό σύστημα στο σύνολό του. **Η εκπαίδευση των εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής αποτελεί θέμα άρρηκτα συνδεδεμένο με την εξασφάλιση ισότιμων εκπαιδευτικών εμπειριών για όλους τους μαθητές.**

³ Βλ. σχετικές πληροφορίες στις ακόλουθες πηγές:

The Salamanca Statement and Framework for Action on Special Needs Education, UNESCO, 1994: http://www.unesco.org/education/pdf/SALAMA_E.PDF

European Parliament: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P5-TA-2001-0188+0+DOC+XML+V0//EN>

Εκπαίδευση Εκπαιδευτικών σε Ζητήματα Ένταξης (EEZE): Βασικά Μηνύματα Πολιτικής: http://www.european-agency.org/sites/default/files/teacher-education-for-inclusion-key-policy-messages_te4i-policy-paper-EL.pdf

Policy Review on Teacher Education for Inclusion: <http://www.european-agency.org/sites/default/files/TE4I-Policy-Review.pdf>

Policy Guidelines on Inclusion in Education, UNESCO, 2009: <http://unesdoc.unesco.org/images/0017/001778/177849e.pdf>

Guidelines for Inclusion: Ensuring Access to Education for All, UNESCO, 2005: <http://unesdoc.unesco.org/images/0014/001402/140224e.pdf>

- **Ο ειδικός παιδαγωγός οφείλει να έχει βασική παιδαγωγική εκπαίδευση και επάρκεια για τη γενική τάξη και επιπλέον εξειδίκευση.** Το κριτήριο επιλογής εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής δεν μπορεί να είναι το βασικό πτυχίο, καθώς το βασικό πτυχίο είναι προσόν προαπαιτούμενο και ως τέτοιο θα πρέπει να είναι ενιαίο για την κάθε βαθμίδα εκπαίδευσης (Πτυχίο Παιδαγωγικού Προσχολικής ή Δημοτικής Εκπαίδευσης). **Ο χαρακτηρισμός «εκπαιδευτικός ΕΑΕ» απορρέει από τα συμπληρωματικά, στον προαπαιτούμενο βασικό παιδαγωγικό τίτλο, προσόντα.** Συνεπώς, ο εκτοπισμός (άρθρα 20, 21 και 22) των εκπαιδευτικών με βασικές παιδαγωγικές σπουδές (που διαθέτουν επάρκεια διδασκαλίας στη γενική τάξη) και μεταπτυχιακά/διδακτορικά στην ειδική αγωγή/σχολική ψυχολογία⁴ είναι άτοπος, καθώς οι συγκεκριμένοι εκπαιδευτικοί είναι σύμφωνα και με τα ευρωπαϊκά δεδομένα- οι πλέον εξειδικευμένοι- για να προσφέρουν υπηρεσίες τόσο σε συνεκπαιδευτικές δομές όσο και δομές ειδικής εκπαίδευσης. **Οι ρυθμίσεις που δρομολογούνται στο σχέδιο νόμου και που αφορούν την πρόσληψη και τις υπηρεσιακές μεταβολές των μόνιμων (άρθρα 20 και 21) και την πρόσληψη αναπληρωτών (άρθρα 20 και 22) εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης- οι οποίες προτάσσουν τους κατόχους βασικών τίτλων ΕΑΕ έναντι των κατοχών μεταπτυχιακών/διδακτορικών χωρίς κανένα επιστημονικό κριτήριο- οδηγούν ουσιαστικά τους κατόχους μεταπτυχιακών/διδακτορικών, μετά από πολυετείς επιστημονικές σπουδές, πολυετή εργασία και πρόσφορα στην ΕΑΕ, σε βέβαιη ανεργία.**
- Όπως αναλυτικά τεκμηριώνεται στην προηγούμενη παράγραφο, ο αποκλεισμός δικαιώματος των εκπαιδευτικών με μεταπτυχιακές σπουδές στην Ειδική αγωγή/σχολική ψυχολογία από το δικαίωμα συμμετοχής σε Διαγωνισμό ΑΣΕΠ εκπαιδευτικών ΕΑΕ δεν έχει καμία απολύτως βάση.
- Οι πτυχιούχοι με βασικό τίτλο στην ειδική αγωγή εκ των πραγμάτων δεν είναι ειδικοί παιδαγωγοί καθώς δεν έχουν την προαπαιτούμενη για εξειδίκευση βασική παιδαγωγική κατάρτιση και επάρκεια για τη γενική αγωγή.

⁴ Για διευκρινήσεις ως προς την απόλυτη συνάφεια της σχολικής ψυχολογίας με την μελέτη και αξιολόγηση των διαδικασιών και των παραγόντων που επηρεάζουν την μάθηση, τον σχεδιασμό και την εφαρμογή παρεμβάσεων που στοχεύουν στην ενίσχυση της μάθησης των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και την εξασφάλιση των συνθηκών για την αποτελεσματικότερη συμμετοχή τους στην εκπαιδευτική διαδικασία παραπέμπουμε στην ακόλουθη ενδεικτική βιβλιογραφία:

Borich, G.D. & Tombari, M.L. (1997). *Educational Psychology: a contemporary approach*. New York: Longman

Seifert, K. & Sutton, R. (2009). *Educational Psychology*. Zurich: Javobs Foundation

Watson, T.S. & Skinner, C.H. (eds). (2004). *Encyclopedia of School Psychology*. New York: Kuwer Academic/Plenum publishers.

Υπενθυμίζεται ότι τα προγράμματα σπουδών των Τμημάτων Ειδικής Αγωγής, **δεν έχουν αυξημένη διάρκεια ως προς το βασικό παιδαγωγικό πτυχίο, δεν έχουν ενσωματωμένες τις βασικές γενικές παιδαγωγικές σπουδές και ως εκ τούτου δεν οδηγούν σε επάρκεια διδασκαλίας στη γενική τάξη.** Οι εκθέσεις εξωτερικής αξιολόγησης των τμημάτων σίγουρα δεν συνηγορούν για το αντίθετο, καθώς και σε αυτές επισημάνονται η έλλειψη παιδαγωγικών και βασικών προαπαιτούμενων μαθημάτων, η έλλειψη ενταξιακής/συνεκπαιδευτικής φιλοσοφίας, η ανεπαρκής πρακτική άσκηση τόσο σε γενικό όσο και σε ειδικό πλαίσιο⁵. Συνεπώς, **το βασικό τους πτυχίο και μόνο δεν τους καθιστά εξειδικευμένους παιδαγωγούς.**

Ως εκ τούτου προτείνουμε τη ριζική αλλαγή του περιεχομένου του σχεδίου νόμου ώστε η φιλοσοφία της ισόνομης και ισότιμης εκπαίδευσης να αντικατοπτρίζεται ξεκάθαρα τόσο στις διαδικασίες στελέχωσης της Ε.Α.Ε., όσο και στις υπόλοιπες επιμέρους διατάξεις του. Συγκεκριμένα, **οι προτάσεις μας** είναι οι ακόλουθες:

- **Απόσυρση όλων των ρυθμίσεων που προβλέπουν την τοποθέτηση των εκπαιδευτικών αποφοίτων Τμημάτων Ειδικής Αγωγής των Πανεπιστημίων Θεσσαλίας και Μακεδονίας με διορισμό και κατά προτεραιότητα με μετάθεση ή απόσπαση ή με πρόσληψη ως αναπληρωτές σε Ειδικά Σχολεία/Νηπιαγωγεία, σε τμήματα ένταξης, σε προγράμματα παράλληλης στήριξης-συνεκπαίδευσης, στα ΚΕΔΔΥ και παροχή διδασκαλίας στο σπίτι.**
- **Απόσυρση της ρύθμισης για πρόταξη των αποφοίτων των Τμημάτων Ειδικής Αγωγής των Πανεπιστημίων Θεσσαλίας και Μακεδονίας στον Πίνακα Προσλήψεων Αναπληρωτών που επιχειρείται με το σχέδιο νόμου ή με αυτοτελή τροπολογία (!)**
- Νομοθετική επαναφορά των οργανικών θέσεων από ΠΕ61/ΠΕ71 σε ΠΕ60/ΠΕ70.
- **Η επάρκεια διδασκαλίας στη γενική τάξη είναι προϋπόθεση για την απασχόληση σε οποιαδήποτε θέση εκπαιδευτικού.** Συνεπώς, αν το μοντέλο που η χώρα προτίθεται να υιοθετήσει είναι αυτό που επιβάλουν τα Διεθνή και Ευρωπαϊκά κείμενα, δηλαδή αυτό της ένταξης/συνεκπαίδευσης, επιβάλλεται να

⁵ Βλ. External Evaluation Report, Department of Special Education, University of Thessaly http://www.hqaa.gr/eks/UniThessaly_SpecialEducation_2013.pdf
External Evaluation Report, Department of Education and Social Policy, University of Macedonia http://www.hqaa.gr/eks/UniMacedonia_EducationalSocialPolicy_2013.pdf

δοθεί στους κατόχους βασικών τίτλων στην ειδική αγωγή η **δυνατότητα απόκτησης τυπικών προσόντων γενικής αγωγής (και του κωδικού ΠΕ60/ΠΕ70 αντί ΠΕ61/ΠΕ71), μετά από κατάλληλη επανεκπαίδευση και χωρίς οικονομικό κόστος για τους ίδιους.** Κάτι ανάλογο έχει συμβεί και στο παρελθόν με την εξομοίωση των πτυχίων Παιδαγωγικών Ακαδημιών με τα πτυχία των Πανεπιστημιακών Παιδαγωγικών Τμημάτων. Μία τέτοια διαδικασία συμπληρωματικής εκπαίδευσης, θα μπορούσε αφενός να αποτελέσει οριστική λύση στο πρόβλημα της συσσώρευσης αποφοίτων χωρίς συνέπειες για την ποιότητα της παρεχόμενης στους μαθητές εκπαίδευση, αφετέρου θα οδηγούσε σε μια πιο ισότιμη σχέση μεταξύ των εργαζομένων/εκπαιδευτικών της ΕΑΕ.

- Ριζική και ουσιαστική αναδιαμόρφωση του προσανατολισμού και του περιεχομένου σπουδών των συγκεκριμένων Πανεπιστημιακών Τμημάτων Ειδικής αγωγής, οι οποίες θα πρέπει να είναι αυξημένης διάρκειας-όπως εξάλλου απαιτείται και γίνεται σε διεθνές επίπεδο-προκειμένου να υπάρχει πραγματική εναρμόνιση με την γενική εκπαίδευση.
- Σε περίπτωση διενέργειας Διαγωνισμού ΕΑΕ αιτούμαστε ισότιμο δικαίωμα συμμετοχής καθώς διαθέτουμε όλα τα τυπικά προσόντα που οι εκπαιδευτικοί ειδικής θα πρέπει να έχουν (τυπικά προσόντα στην ειδική και στη γενική αγωγή).
- Ζητούμε την μονιμοποίηση των αναπληρωτών εκπαιδευτικών νηπιαγωγών/δασκάλων ΠΕ60.50/70.50 με μεταπτυχιακές και διδακτορικές σπουδές στην Ειδική αγωγή/Σχολική Ψυχολογία που εργάζονται στην ΕΑΕ.

ΟΛΑ ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΩ θα θεσπίσουν την άρση μιας επιχειρούμενης πρωτοφανούς αδικίας εις βάρος μας, καθώς όχι μόνο η σχετική ρύθμιση αντιβαίνει στα ευρωπαϊκά δεδομένα και τις διεθνείς/ευρωπαϊκές συμβάσεις, αλλά ισοπεδώνει τα εργασιακά δικαιώματα μιας μεγάλης μερίδας εκπαιδευτικών. Αιτούμαστε λοιπόν τίποτε λιγότερο από μια πραγματικά αξιοκρατική/ισότιμη μεταχείριση, η οποία θα αναγνωρίζει ότι ο μεταπτυχιακός/διδακτορικός τίτλος του κατόχου βασικού παιδαγωγικού πτυχίου νηπιαγωγού ή δασκάλου αποτελεί συμπληρωματικό και εκπαιδευτικά και εργασιακά ανώτερο τυπικό και ουσιαστικό προσόν στο βασικό του πτυχίο, προσόν το οποίο του παρέχει την πλήρη επάρκεια για το έργο του εκπαιδευτικού ειδικής αγωγής, όπως ισχύει σε πανευρωπαϊκό επίπεδο.